

Врахування міжнародного досвіду допоможе адаптувати найкращі практики до українських реалій для формування гуманної поліції.

У висновку можна зазначити, що спеціальні фізичні тренування для поліції, орієнтовані на розвиток фізичної підготовки, емоційної стійкості та комунікативних навичок, відіграють ключову роль у зменшенні ризику надмірного застосування сили, особливо при взаємодії з вразливими групами населення. Такі тренування сприяють формуванню здатності поліцейських контролювати свої емоції, ефективно деескалувати конфлікти та реагувати на загрози без застосування насильства, що в свою чергу позитивно впливає на імідж правоохоронних органів у суспільстві. Впровадження таких практик дозволяє не лише підвищити професіоналізм поліцейських, але й забезпечити більш гуманний підхід у правоохоронній діяльності, що сприяє збереженню прав і свобод громадян.

Список використаних джерел

1. Бровко О.Ю. Основні цінності й принципи професійної етики поліцейського // Вісник Національної академії внутрішніх справ. 2021. № 2(121). С. 45–53.
2. Типові помилки під час застосування поліцейських заходів примусу: методичні рекомендації. Київ: Департамент превентивної діяльності НПУ, 2020. 26 с.
3. Системи освіти та підготовки поліції в регіоні ОБСЄ. Варшава: БДПЛ/ОБСЄ, 2019. 124 с.

***ХИТРОВСЬКИЙ Дмитро**, викладач кафедри загальноправових дисциплін факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ*

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ТА ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

В сучасних умовах міжнародна взаємодія правоохоронних органів набуває особливого значення, особливо в період воєнного стану, коли права і свободи громадян можуть бути обмежені або призупинені на момент дії правового режиму воєнного стану. Співпраця між правоохоронними органами держав-партнерів, міжнародними організаціями та правозахисними інституціями є головним елементом забезпечення безпеки, захисту прав та свобод громадян. Взаємодія правоохоронних органів на міжнародному рівні відіграє важливу роль в організації заходів, спрямованих на захист прав і свобод громадян, особливо в умовах щоденних порушень з боку російської федерації основоположних норм міжнародного гуманітарного права, зокрема: статті 3 спільної до Женевських конвенцій 1949 року, статей 27, 32 і 33 IV Женевської конвенції, статті 75 Додаткового протоколу I, статей 2, 3 та

5 Європейської конвенції з прав людини, а також положень Конвенції ООН проти катувань та Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.

Фундаментальною є позиція Європейського союзу в межах Ради Європи в питанні міжнародного співробітництва про захист прав та свобод людини. Формування системи правових норм на рівні ЄС, що гарантують захист прав і свобод людини, відбувалося крок за кроком протягом десятиліть, і ця система ще буде вдосконалюватись, відповідно до розвитку і потреб самого суспільства[2 с.44]. Таким чином механізми міжнародної взаємодії все більше набувають актуальності. Важливо зауважити що в загальному розумінні механізми забезпечення прав та свобод громадян поділяють на дві групи-національні та міжнародні. Національні (внутрішньодержавні) механізми захисту прав мають свої особливості у кожній країні, у той час як міжнародний механізм захисту прав є однаковим для всіх, незалежно від національності та громадянства. В міжнародній співпраці особливо в умовах воєнного стану важливий аспект, оскільки безліч наших громадян не законно утримуються на території країни агресора, безпосередньо через механізм міжнародного співробітництва з представниками ЄС наша держава може вимагати забезпечення прав та свобод наших громадян які не законно утримуються. З метою захисту порушених прав громадяни України можуть звертатися до Європейського суду з прав людини, відповідно до ст.19 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод з метою забезпечення дотримання договірними сторонами їхніх зобов'язань за Конвенцією та протоколами до неї[1]. Щодо Національних механізмів, то важливо зазначити що в Україні створено Департамент головної інспекції та дотримання прав людини, який є структурним підрозділом Національної поліції. Головним завданням даного підрозділу є реалізація державної політики у сфері дотримання прав людини під час надання поліцейських послуг[3]. Даний підрозділ відповідає не тільки за реалізацію державної політики у цій сфері, але й виконує координаційну функцію у співпраці з міжнародними організаціями у контексті захисту прав та свобод громадян[3]. З моменту введення воєнного стану на території України робота даного підрозділу стала більш широкою та направлена на збирання фактичних даних про порушення прав та свобод людини не тільки на підконтрольних територіях України, але й на тимчасово окупованих територіях в тому числі на території країни агресора[3].

Отже, в сучасних умовах міжнародна взаємодія правоохоронних органів відіграє важливу роль у забезпеченні безпеки та захисту прав і свобод громадян, особливо під час воєнного стану. Співпраця між правоохоронними органами різних країн, міжнародними організаціями та правозахисними інституціями сприяє ефективному реагуванню на порушення гуманітарного права та міжнародних конвенцій, зокрема з боку Російської Федерації. Європейський Союз та Рада Європи мають фундаментальне значення у формуванні міжнародних механізмів захисту прав людини, зокрема у співпраці з Національною поліцією.

Список використаних джерел

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (з протоколами) (Європейська конвенція з прав людини) : Конвенція; Рада Європи від 04.11.1950 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_004 (дата звернення: 06.03.2025)

2. Мельник О.Г. Механізм захисту прав людини у Європейському Союзі: нормативні та правові гарантії забезпечення. Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 4. С. 40–44.

3. Про затвердження Інструкції з організації діяльності підрозділів дотримання прав людини Національної поліції України : Наказ; МВС України від 16.10.2024 № 699 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z1589-24> (дата звернення: 06.03.2025)

ЦІСАРУК Юлія, старший інспектор сектору дотримання прав людини Хмельницького районного управління Головного управління Національної поліції України в Хмельницькій області, капітан поліції

БЕРЕСТОВСЬКА Людмила, заступник начальника відділу організації діяльності ІТТ та моніторингу дій із затриманими Головного управління Національної поліції України в Хмельницькій області, майор поліції

СИСТЕМА ОБЛІКУ ВСІХ ДІЙ ЩОДО ЗАТРИМАНИХ ОСІБ В РАМКАХ КРИМІНАЛЬНОГО І АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОВАДЖЕНЬ

Система «Custody Records» – це не лише інструмент для роботи поліції, але й важливий елемент євроінтеграційного процесу України. Дотримання прав і свобод людини є ключовою вимогою Європейського Союзу. Впровадження цієї системи демонструє нашу готовність дотримуватися високих стандартів у сфері захисту прав людини. «Custody Records» забезпечує прозорість дій поліції, мінімізує ризики порушень і сприяє зміцненню довіри суспільства до правоохоронних органів.

Система «Custody Records» з'явилася не випадково. Спочатку її почали пілотувати в ізоляторах тимчасового тримання, де вона добре себе показала. Там стало менше скарг від утримуваних осіб та зменшились випадки самоушкоджень.

Система «Custody Records» – це комплексна система, що включає в себе кілька обов'язкових складових: